

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Anno Chri[s]ti M.DC.XXXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

rem, animi verò innocentia, sui ipsius contemptu mirabili, rigidissima item Vita, tam ante quam post obitum, famam opinionemque sanctitatis adeptus est. Continuis totà Vitā suā agitabatur scrupulis, nec illa afflictio spiritus cum prius deseruit, quam cum anima discessum pararet è corpore. Cellerarius quoties extra Septa Monasterij versari cogebatur, Divinum officium recitaturus, sub Ultimam sese recipiebat domus contignationem, quo expeditior cum enascentibus è morosa horarum recitatione scrupulis decertaret. Fere semper orabat flexis genibus tanto Spiritus ardore, ut ei cor è corpore exilire, animusque deficere videretur. Sæpe in caelestium rerum meditatione absorptus Spiritu corpus tantisper linquente immotus ac sine sensu diutius perstitit. Flagris, verberibus in seipsum atrocissimè sæviens effuso cruore indumenta sæpius purpuravit, quod ne alicui innotesceret, prætextu deambulationis, ad aquarum secretos latices, procul hominum oculis sese conferens; insperfas ubertim sanguine vestes, manibus ipse suis abluit. Paupertatem sic amavit, nemo ut esset domi pauperior, dictitare solitus cum Regio Psalte. Quid mihi est in cælo & à te quid volui super terram? & cum Seraphico Patre: Deus meus & omnia. Moris habuit elemosynam indigentibus non prius elargiri, nec operariis promeritâ labore pecuniâ ante solvere, quâ fidei articulos, & cætera ad animæ salutem pertinentia corâ se recitarent atque ab eo ubi opus esset, corrigeretur & instruerentur. Officio Oeconomii amplissimæ Abbatia diutius functus, in fastidiosissimo munere nulli unquâ molestus, nulli iniurius extitit. In Monasterio silentij rigidissimus custos vix in urgentibus negotijs loqui voluit & quidè sermone brevi atque modesto. Illud etiam Martinus raræ virtutis specimen dedit quod totius vitæ cursum ita direxerit, ut ab omni incontinentiæ labe se præstiterit prorsus immunem. Sanctitatem ejus etiam in Vita Deus miraculis confirmavit. Puerum ex alto præcipitem & cum sanguine animam efflantem, ope Divina per intercessionem S. Benedicti implorata reddidit incolumem. alium Joannem nomine ex eorum Fratrum numero quos Commissof Cassinates Vocant, febris æstu ad extrema deductum & mori parantem eadem prorsus Orationis forma pristina restituit sanitati. Vixit deinceps uterque & Vitam acceptam retulit Martino qui eam tamen ad alium referebat, asserens modestè tanti miraculi Benedictum & non se authorem extitisse. In Ultima infirmitate, instante iam corporis resolutione à scrupulis Deo miserante liberatus co-

Y y

gnita & prædicta mortis suæ hora Anno Domini 1639. die 18. Junij, magna de se opinione sanctitatis relicta, septuagenarius animam suo reddidit Creatori. Adstitit morienti Zacharias Petronius Fractensis, magnum illud hoc sæculo Asceticæ perfectionis exemplar, & Visam à se Martini animâ, in ipso instanti mortis tanquàm fulgur cæli secreta certò certius asseruit. Vide ipsius Zachariæ Vitam parte 2. Cap. 8. Cætera accepimus ab ipsis Cassinatus servo Dei con viventibus.

ANNO CHRISTI M. DC.

XXXXIII.

Immortalibus adjunctus fuit Venerabilis Frater Gregorius à S. Elia, converforum statum in felicissimo Casini Montis Archisterio professus. Compendiū vitæ subiungimus. Permodicum id est ad Rapidum fluminis fontes in agro & Diœcesi Cassinensi oppidum sancti Prophetæ titulo atque patrocinio insigne, unde oriundo Gregorio cognomen posthac adhæsit. Parentes habuit si sæculum spectes nullo generis splendore, nulla divitiarum opulentia conspicuos, si mores probitatemque sat illustres. Exacta sub eorum oculis ætate prima, Neapolim se transtulit, ut ab alicuius artis professione sustentandæ vitæ media quæreret. Ubi paucorum annorum decursu fabricam ferrariam optimè edoctus, in Patriam rediens, melioris fortunæ faber, sacra Religionis habitum Cassini expetijt Fratrum Commissorum abscriptus collegio, nil antiquius habuit, quam per semitas sanctorum inoffenso pede gradi; fuitque ei non postremum Virtutis colendæ incitamentum, sodalium probitas, quorum exemplo pietatem suâ acuit & accendit. Ut magna simplicitatis, ita nõ exigua sanctitudinis & innocentie fuit: castiorne vixerit, an cautior nescias: Purus & simplex ejus animus in eo vel maximè enituit, quod neminè unquam lethaliter peccare posse arbitraretur; evenit proinde ut reciprocus idemque de eo aliorum sensus fuerit. Quam habebat cordis munditiè, eam externo quoque corporis habitu præferbat. Modestia in eo summa elucebat, quæ latentis in animo florè honestatis explicabat. Artem suâ uti fidelissimè, ita constanter nec absq; insigni patientia annis plurimis Cassini exercuit; hucusque spectatur ibidem artificiosissimum horologium manu Gregorij affabrè & ingeniosè elaboratum. Naturali ad vulgarem Poesim inclinatione propendens, in Dei, Divæ Virginis aliorumque Sanctorum honorem certas componebat cantilenas, quas inter operandum tacita voce modularetur, laboremque continuum Divinis leniret encomijs. Ad

al-

almam domum Lauretanam peregrinatione instituta, cū pluvium tempus esset & importunus imber incessanter omnia infestaret, Deo ac Virgine pietati clientis sui favente, sicus & prorsus intactus Gregorius cū socio incescit à quorū vel extremo villo vestis imber abstinuit. Revelationibus à Deo honoratus Jubilum Organorum, sua sponte solenni corporis S. P. Benedicti translationi accinentium una cū Zacharia Asceta pariter Cassinense audire meruit. Anno tandem Domini 1643. die 13. Septembris, cum aspera prius infirmitate patientiam suam omnibus comprobasset, inter ardentia in cælum suspiria animam suo reddidit Creatori. Quæ inter illud accidit memorandum, quod cū alij desiderium optimi Fratris & de singulis benemeriti graviter ferrent, lachrymisque etiam internum dolorem testarentur, solus Zacharias damnato omni errore lætus incedebat; in tempestivi gaudij rationem reddere coactus id quod erat modestè tandem pro palavit: visum scilicet à se Gregorium cælum ascendere, plenumque luminis lucem aliàs inaccessibilem immigrare. Nec fuit difficile hæc tam insolita adstantibus de Gregorio persuadere quia fidem non solum in Vita, sed in ejus extremis, egregiæ virtutis exempla iam ante omnibus persuaserant. Vide Vitam P. Zachariæ parte 2. Cap. 7. Elatus est ad Cœmeterium S. Annæ & prope cornu Evangelij sepultus.

ANNO CHRISTI M. DC. XXXV.

Dignissimus summa admiratione & Veneratione terris eripitur sanctæ memoriæ P. D. Zacharias Petronius Fractensis, cujus vitæ, prolixius descriptæ compendium dare necessarium duximus, & devotioni omnium commendamus.

Fractis, quod est nobile in Compania felici, medio Cajetum inter Cassinumque itinere oppidum Anno Domini 1578. pridie Idus Decembris lucem aspexit Zacharias, Parentes illi contingere pari virtutis ac Nobilitatis laude illustres. Patri nomen fuit Christophorus Petronius qui multis ex legitima coniuge Martia de Turijs susceptis liberis, huic natu decimo Damasi indidit nomen. A pia matre ad optimum quodq; virtutis genus eruditus, misericordia in primis erga pauperes futuræ prælusit sanctitati. Septennis puer de proprijs dapibus quidpiam surripiens, toto sæpè privans seipsum cibo, pauperibus subvenire satagebat. Ad nosocomiū Civitatis se conferens, infirmis libenter pius puer servitiā impendebat. Victor aliquando inter ludentes cœtaneos ova in præmium accepta Matri de-

tulisse memoratur, confectumque ex iis edulium confestim pauperibus dispensasse. Impulsu cælesti Deo Virginitate consecrata, parentum voto in clericum sæcularem attonsus est; quibus tamen non diu morem gessit, dum vocanti se Numini obsecutus in Cassinate sanctuario decimo octavo ætatis anno Religiosæ militiæ nomen dedit. A sæculari ad Religiosum statum affrens animum insignibus excellentum Virtutibus, ad sublimem perfectionis verticem, celerem intendit cursum, quem si metiri licet è legum observatione, qua salus & incolumitas vitæ spiritualis constat, & profectus augetur ad mensuram plenitudinis sanctorum; nullam unquam violasse deprehensus est regularum. Totum tyrociniannum, & quod insecutum est studiorum tempus, meditatio verum Devinarum, & mortificatio absumpsit. Donum orationis cælitus ipsi collatum adeo excellens, ut non solum à communibus avocationibus, quibus etiam perfectorum hominum mens obnoxia est, liber esset, sed ita quoque affixus cælestium contemplationi hæreret, ut exiisse extra se videretur. Sic orantem intuitus aliquando Romanæ Curiæ Prælati quidam à Clemente VIII. Pontifice Max. ad dignoscendos Cassinensium mores (quibus perversa adversariorum malevolentia ea in urbe notam inurere conabarur) ad sacrum Cænobium missus, in folio splendore circumfusum, & toto vultu radiantem conspexit: quare unius iuvenis sanctitate seniorum metiens vitam, à proposito destitit ac contra omnem adversariorum expectationem ex Judice singularis Cænobitarum Protector factus, veridicum eorumdem coram Pontifice laudatorem egit. Anno Jubilii 1600. quo 80. circiter hominum millia Cassinum accesserant, ac liberali sodalium sacri loci humanitate excepta sunt, Cellæ penariæ præfectus, Dei benignitate multiplicari vidit cibaria quæ Religiosis duntaxat sacrae Domus Oeconomus eum in annū providerant. Xenodochij, Peregrinorū, & valetudinarij curam gerens S. Benedictum specie sæcularis presbiteri Hospitalis visibiliter accedentem excepit, ab eoq; sanctioris Vitæ documentis instructus est. Tyronibus Religiosis datus in magistrū eosdem opere & sermone ad studiū perfectionis hortatus, sibi effecit simillimos, id est obedientes humiles, sanctos. Aliquibus redire ad sæculum omni nisi satagentibus, cælesti quadam eloquentia saniora persuadens, in proposito Religiosæ Vitæ firmavit roboravitque. Ob perspectam Vitæ probitatem & insignia merita à Capitulo Generali Aretini in Hetruria Cænobij Prior creatus, cum amo-